

Sygn. akt II UK 496/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku A. H.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w E.
o prawo do emerytury,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 6 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 kwietnia 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2015 r. Sad Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (...) oddalił apelację A. H. od wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 29 sierpnia 2014 r., oddalającego odwołanie, w którym domagał się uwzględnienia jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresów jego zatrudnienia w M. w N. od dnia 3 maja 1976 r. do dnia 13 stycznia 1995 r. ze względu na wykonywanie prac opisanych w dziale IV, poz. 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w E. z dnia 24 lutego 2014 r., w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) nie uwzględniono tego okresu, ponieważ wnioskodawca był równocześnie kierowcą samochodowym i instalatorem.

Sąd drugiej instancji ustalił, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał prace polegające na transporcie samochodem dostawczym marki FSL Żuk załadunku, rozładunku, instalacji i wymiany butli z gazem oraz pobierania należności od klientów, co – jak ocenił – nie było wykonywaniem prac opisanych w dziale IV (w chemii) pod poz. 40 rozporządzenia w pełnym wymiarze czasu pracy.

Skarga kasacyjna ubezpieczonego została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez niewłaściwą interpretację.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący podniósł, że jest ona oczywiście zasadna, gdyż wykładnia przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia potwierdzona orzecznictwem Sądu Najwyższego wskazuje, iż wykonywanie przez pracownika czynności ubocznych, uzupełniających (wymian zużytej butli z gazem oraz pobieranie należności od klientów), ale niezbędnych do prawidłowego wykonania czynności związanych z załadunkiem, transportem i rozładunkiem wyrobów wybuchowych jest integralnie związane z pracami wymienionymi w dziale IV pod poz. 40 załącznika do rozporządzenia i przez to jest pracą w szczególnych warunkach wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi, czyli na naruszenie prawa o charakterze kwalifikowanym, wymaga odrębnego od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, wykazania, że wadliwe zastosowanie przepisu doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Co do zasady nie odpowiada temu odwoływanie się w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumentów sprowadzających się do zarzutów ujętych w podstawach skargi, te bowiem nie są badane w ramach przedsądu, w którym Sąd Najwyższy ocenia tylko przyczyny kasacyjne przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Argumentacja wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania utożsamiana z zarzutami ujętymi w podstawach skargi kasacyjnej, wyraża niepoddający się kontroli kasacyjnej brak aprobaty dla ocen mających charakter ustaleń i stosowania prawa w konkretnym stanie faktycznym (por. postanowienia SN: z dnia 16 marca 2009 r., III UK 90/08 i III UK 91/08, oraz z dnia 8 września 2008 r., III UK 52/08 i III UK 55/08, niepubl.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).